

Opgang til Pari. Det er fuldkommen rigtigt, at det er Arbejderklassen, der vil komme ud i en lang Arbejdsløshed, som skal bære Hovedmassen af de Byrder, der vil medføre at komme igennem den Hestekur, som man plejer at betegne det at skulle gaa op i Pari. Men skal altsaa denne Del af Befolkningen bringe Ofre, saa er det vist naturligt at spørge, hvad de, der faar Fordelen ved denne Stigning, Formuebesidderne, vil betale for disse Ofre, og her mener jeg unægtelig, at vi, naar dette Problem skal drøftes og afgøres, ogsaa kommer til at inddrage under Overvejelserne den Beskatning af Formuerne, som fra mit Partis Side tidligere har været foreslaaet.

Lange: Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte før, at vi fra konservativ Side skulde have sagt, at den Valutaordning, der blev gennemført i December Maaned, ikke kunde holde. Dette er ikke rigtigt. Vi sagde, at den kunde kun holde ved Anvendelse af stærke banktekniske Midler, og jeg har her fra denne Plads udtalt, at naar Nationalbanken og Statsmagten har afsluttet en Overenskomst om at holde en bestemt Minimalkurs for Kronen, saa skulde den holdes, koste, hvad det koste vilde. Denne Udtalelse falder ikke sammen med, hvad man paastaar vi har sagt: at Ordningen ikke kunde holde; det, vi har sagt, er, at vi frygtede for, at Bekostningen vilde blive for stor. Men jeg synes i det hele taget ikke, at der er særlig Anledning til for de andre Partier at rejse Strid om dette her i Dag. Naar den højtærede Erhvervsminister sagde, at han godt kunde forstaa, vi ikke ønskede at rejse Strid om denne Sag, maa jeg heroverfor sige, at jeg tror, vi særdeles godt kunde tage den Kamp op, og jeg synes, at de tre Partier, der gennemførte denne Ordning, med nogen Alvor maa kunne se paa den Udvikling, der har fundet Sted i den sidste Tid. Hvis man nemlig vilde tænke sig, at de ganske særlige Aarsager, der har været fremhævet her flere Gange i Dag, og som har ført til den hurtige Stigning i Kronekursen, havde været afløst af andre, der maatte føre i den modsatte Retning, — hvis den Spekulation, der nu har taget fat paa at føre Kronen op, fordi den har set sin Fordel derved, i Stedet havde sat ind paa at bringe Kursen nedad, saa var den alvorlige Situation indtruffet, og saa havde det først skullet vise sig, hvor holdbar Ordningen var. Jeg mener som sagt alligevel, at Ordningen skulde have været holdt, men saa havde det maattet ske ved banktekniske Midler, ved en Diskonto langt

højere end den, vi nu har faaet; derfor vilde de Tal, som vi i December Maaned nævnte som en Mulighed, maaske ingenlunde have været for høje, hvis vi var kommet ind i en saadan Situation, og det er dog ikke de tre Partiers Skyld, at Udviklingen er gaaet i den Retning, som Tilfældet har været.

Det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at Nationalbanken ikke har gjort noget for at bremse Opgangen. Det kan det ærede Medlem dog ikke mene. Det ærede Medlem ved jo, at Nationalbanken ved de store Opkøb af fremmed Valuta netop har bremset Opgangen. Hvis disse Opkøb ikke havde fundet Sted, havde Kronen været langt højere oppe, saa havde den vel været oppe i Pari.

Det glæder mig, at det ærede Medlem gav sin Tilslutning til min Udtalelse om, at den ønskede Diskontoforordning ikke maatte opnaas paa Bekostning af det nu opnaaede Resultat.

Den højtærede Finansminister sagde, at han ikke forstod min Udtalelse om, at det Guldtoldforslag, vi i sin Tid fremsatte, vilde have overflødiggjort Forslaget om Optagelse af indenlandsk Statslaan. Den højtærede Finansminister sagde, at et halvt Aars Guldtold ikke kunde have skaffet de Midler, som skulde bruges. Men det er jo ikke et halvt Aar siden, vi fremsatte vort Forslag, det er halvandet Aar siden, det første Gang blev fremsat, og det var beregnet til at skulde give en aarlig Indtægt paa 50 Mill. Kr., saa det kunde udmerket godt, hvis det var blevet gennemført den Gang, have skaffet disse Penge til Veje. Nu siger den højtærede Finansminister, at Forslaget var beregnet til at skulle indbringe dette Beløb, men der foreligger intet, der beviser, at disse Beregninger ikke var rigtige. Den højtærede Finansminister sagde, at det var beregnet paa at bremse Importen, men enhver, der beskæftiger sig med disse Forhold, ved, at en minimal Toldforhøjelse som den, vi foreslog, kun delvis kunde bremse Importen og ikke føre til, at Importen standsede. Vi kan ogsaa let se, hvorledes det vilde være blevet, naar vi ser, hvorledes Forholdene ligger f. Eks. i Norge. Der har Guldtolden givet et overordentlig stort Beløb i Statskassen og ogsaa virket hindrende paa Importen. Det var netop Hensigten med vort Forslag, at begge disse Ting skulde opnaas. Vi ønskede som den naturlige Basis for en Valutaordning et rimeligt Forhold mellem Landets Eksport og Import, at der blev Balance paa Betalingsbalancen. Vi bebrejdede kun de to andre Partier, Socialdemokratiet og det radikale Venstre,